

بیان، خالص‌سازی و بررسی فعالیت آنزیم آسپارتیل پروتئیناز ترشحی کاندیدا آلبیکنс در سیستم مخمری پیکیا پاستوریس SAP₂

الله محمودی^۱، حمیدرضا کلهر^۲، محمدحسین یادگاری^{۳*}، مجید صادقی‌زاده^۴، ذهیر محمد حسن^۵

- ۱- دانشجوی دکتری، گروه قارچ‌شناسی پزشکی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۲- استادیار، گروه بیوشیمی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۳- استادیار، گروه قارچ‌شناسی پزشکی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۴- استاد، گروه ژنتیک، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۵- استاد، گروه ایمنی‌شناسی پزشکی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

دریافت مقاله: ۸۸/۰۶/۱۰
پذیرش مقاله: ۸۸/۰۹/۰۳

چکیده

هدف: آنزیم آسپارتیل پروتئیناز ترشحی (SAP₂) کاندیدا آلبیکنс نقش محوری در اتصال، تهاجم و بیماری‌زایی این مخمر فرصت‌طلب دارد. هدف از این مطالعه کلون نمودن، بیان و بررسی خصوصیات بیوشیمیابی آنزیم SAP₂ است. همچنین در این تحقیق برای اولین بار، از سیستم یوکاریوتی پیکیا پاستوریس برای بیان پروتئین نوترکیب SAP₂ استفاده شد.

مواد و روش‌ها: ژن *Sap₂* کاندیدا آلبیکنс با انتهای‌های چسبان *EcoR1* و *SacII* توسط PCR تکثیر و درون ناقل T/A ساپ کلون شد. با استفاده از آغازگرهای عمومی توالی این ژن تعیین شد و سپس درون ناقل بیانی pGAPZαA قرار گرفت. سازه نوترکیب به درون مخمر پیکیا پاستوریس انتقال داده شد. ژن *Sap₂* طی پدیده نوترکیبی همولوگ درون ژنوم مخمری پیکیا پاستوریس داخل شد. پروتئین بیان شده به کمک روش وسترن بلاستینگ و با استفاده از آنتی‌بادی مونوکلونال بر اعلیه پروتئین SAP₂ تأیید شد. در نهایت پروتئین به دست آمده با کمک ستون کروماتوگرافی میل ترکیبی Ni-NTA تخلیص و فعال بودن آنزیم تأیید شد.

نتایج: در این تحقیق تکثیر ژن *Sap₂* کاندیدا آلبیکنс وارد نمودن آن درون ژنوم مخمر بیانی پیکیا پاستوریس با روش نوترکیبی همولوگ انجام شد. علاوه بر این، کلونی از مخمر را به دست آمد که پروتئین نوترکیب SAP₂ را به محیط ترشح می‌کرد. بالاترین بیان پس از طی زمان ۹۶ ساعت در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد به دست آمد.

نتیجه‌گیری: القای ژن *Sap₂* در مخمر پیکیا پاستوریس منجر به افزایش قدرت بیان اینوک این ژن نسبت به سیستم بیانی باکتریایی می‌شود. همچنین نیاز به تغییرات بعد از ترجمه و فعال نمودن آنزیم، به علت استفاده از سیستم بیانی یوکاریوتی، از بین می‌رود. برطبق یافته‌های تحقیق حاضر، آسپارتیل اسید پروتئیناز تخلیص شده در این تحقیق خود فعال بوده و قادر به تجزیه BSA به عنوان یک سوبسترا است. این پروتئین نوترکیب در pH اسیدی بیشترین فعالیت را دارد.

کلیدواژگان: کاندیدا آلبیکنс، کلونینگ *Sap₂*، پیکیا پاستوریس

*نشانی مکاتبه: تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پزشکی، گروه قارچ‌شناسی پزشکی، کد پستی: ۱۴۱۱۷۱۳۱۱۶

Email: yadegar.m@modares.ac.ir

۱- مقدمه

کاندیدا آلبیکنس (*Candida albican*) یکی از مهم‌ترین مخمرهای بیماری‌زاوی انسان است. این مخمر فرست طلب دو شکلی (Dimorphism) (هیف، مخمر) اغلب به صورت فلور طبیعی در سطوح مخاطی وجود دارد اما می‌تواند به یک عامل تهدیدکننده زندگی در افرادی با پاسخ ایمنی کاهش‌یافته HIV⁺ ناشی از سرطان، درمان طی پیوند اعضاء، افراد (Human Immunodeficiency Virus) زمینه‌ای تبدیل شده و ایجاد کاندیدیازیس سیستمیک (Systemic Candidiasis) نماید [۱]. چندین فاکتور مستعدکننده مانند قدرت چسبندگی، دو شکلی، تغییرات شکل ظاهری (Phenotype switching)، سرکوب سیستم ایمنی و تولید فسفولیپازها و آسپارتیل پروتئینازها (Aspartic Proteinases)، برای بیماری‌زاوی کاندیدا مطرح شده است [۲]. از بین فاکتورهای مؤثر در بیماری‌زاوی این مخمر، وجود آنزیم‌های آسپارتیل پروتئینازهای ترشحی (Secreted Aspartic Proteinase: SAP) به عنوان فاکتور بیماری‌زاوی بالقوه، مطرح است. وجود SAP‌ها و تهاجم گونه‌های کاندیدا با آزمون‌های بیوشیمیابی، ژنتیکی و ایمنوژیمی ثابت شده است [۳].

این سویه‌های جهش‌یافته، چسبندگی کمتر به سلول‌های پوششی دهانی و بیماری‌زاوی کمتر در مدل واژینیت موش نشان دادند. سویه‌های این مخمر که ژن *Sap*₂ آن‌ها حذف شده بود، تقریباً هیچ نشانه‌ای از بیماری‌زاوی در مدل واژینیت تجربی در موش نداشت. به علاوه تجزیه بافت‌های موش آلوه شده، نشان داد که حذف ژن *Sap*₂ در مخمر کاندیدا آلبیکنس توانایی چسبندگی مخمر به سطوح سلولی و ایجاد کلونیزاسیون (Colonization) را به شدت کاهش داده است [۶]. در آزمون ایمنوفلورست (Immunofluorescent) با استفاده از آنتی‌بادی‌های اختصاصی، وجود پروتئین‌های SAP به عنوان آنتی‌ژن در سطح دیواره سلولی کاندیدا آلبیکنس طی نفوذ به بافت در کاندیدیازیس سیستمیک و عدم توانایی ماقر و فازها در فاگوسیتوز سلول‌های کاندیدا ثابت شده است [۷].

تحقیق روی SAP₇ نشان داده که این SAP تنها طی عفونت داخل رگی کاندیدیازیس تولید می‌شود و نقشی در عفونت واژنی در موش‌های مورد مطالعه ندارد. گروه‌های آزمایش مانند جهش‌یافته‌های فاقد *Sap*_{7Δ} (Sap_{7Δ}) هیچ نقشی در ایجاد عفونت مخاطی نداشت [۸].

کاندیدا آلبیکنس ۸ کروموزوم دیپلولئید دارد که از بزرگ‌ترین به کوچک‌ترین کروموزوم به صورت ۱ تا ۷ شماره‌گذاری می‌شود و همچنین دارای یک کروموزوم با اندازه بسیار متغیر است که از سایرین بزرگ‌تر بوده و با R نشان داده می‌شود. این کروموزوم دارای دو قسمت اتصال اضافی متغیر است که برای RNA ریبوزومی (rRNA) کد می‌شود. بررسی ترادف ژن *Sap* وجود خانواده این ژن‌ها را روی کروموزوم R کاندیدا آلبیکنس نشان می‌دهد [۹]. در گونه بسیار شایع کاندیدا آلبیکنس وجود ۱۰ ژن *Sap* از *Sap*₁₋₁₀ گزارش شده است. ترادف‌های آمینواسیدی SAP‌های کاندیدا آلبیکنس نشان داده که درصد شباهت بین *SAP*₁, *SAP*₂ و *SAP*₃ در حدود ۶۸ درصد و بین مابقی اعضا ۲۵ درصد است [۱۰]. بیان ژن‌های *Sap* طی چرخه زندگی کاندیدا آلبیکنس بسته به شکل یا فوتاپ آن متفاوت بوده و به صورت افتراقی تنظیم و بیان

شش ژن نسبتاً همسان *Sap*_{1-Sap}₆ برای ترشح پروتئیناز در کاندیدا آلبیکنس وجود دارد. کاندیدا آلبیکنس در حالت مخمری در ابتدا یک مجموعه از ژن‌ها شامل *Sap*₁₋₃ را بیان می‌کند که بیشتر در عفونت‌های مخاطی بیان می‌شوند. در عرض در شکل هیف ابتدا، دیگر اعضای این ژن‌ها شامل *Sap*₄₋₆ بیان می‌شوند که مؤثر در ایجاد عفونت‌های سیستمیک هستند. نقش آنزیم SAP₁ در ایجاد حفره در سطوح مخاطی بدن و توانایی آنزیم‌های SAP₁₋₃ در چسبندگی به سلول‌های پوششی ثابت شده است و SAP_{5,6,9} در تولید بیوفیلم (Biofilm) مؤثر است [۴, ۵]. سویه‌های کاندیدا آلبیکنس با ژن‌های حذف شده *Sap*₁ و *Sap*₃ صدمات بافتی کمتری در ساختار اپتیلیوم انسان (Reconstituted Human Epithelium: RHE) دارد. همچنین

(Providian Acid Shift) PAS نشان داده شد که سوش غیرواژنپاتیک N کمتر از سوش‌های بیماری‌زای بالقوه H12 ATCC10261 و سوش نسبی P به سلول‌های پوششی واژن متصل می‌شود. همچنین قدرت تحریک تولید سلکتین E (یکی از اعضای خانواده مولکول‌های چسبان در روند التهاب) در آن‌ها بالاتر است. نتایج این تحقیق یک رابطه آشکار بین توانایی سوش‌های عفونت‌زا با ترشح SAP را ثابت کرد [۱۴]. یکی از اختصاصات اصلی آنزیم‌های SAP کاندیدا آلیکنس که باعث تمایز آن از آسپارتیل پروتئینازهای سلول‌های پستانداران (Residue preference) می‌شود، داشتن تردادهای ترجیحی (Preference) در دو جایگاه اختصاصی P₁ و P_{1'} است که وجود این دو ناحیه باعث تشخیص محل برش در سوپسترا و اختصاصی شدن آن می‌شود. برای مثال با توجه به این‌که SAP₁, SAP₂, SAP₃ و SAP₆ پاندهای پپتیدی بین آمینوسیدهای آب‌گریز بزرگ‌تر را می‌شکند، اما دو ناحیه P₁ و P_{1'} اختصاصی هر آنزیم است به طوری که SAP_{1,2,6} فنیل‌آلانین و SAP₃ لوسین را در محل P₁ ترجیح می‌دهد. بر پایه این گزارش‌ها احتمالاً نقش اصلی این پروتئینازها در کاندیدا آلیکنس فراهم آوردن تغذیه برای سلول است [۱۵]. آنزیم آسپارتیل پروتئیناز اسیدی SAP₂ یکی از مهم‌ترین عوامل بیماری‌زایی مخمر بیماری‌زای کاندیدا آلیکنس است. استخراج و خالص‌سازی این آنزیم از محیط کشت کاندیدا در مقادیر پایین و به صورت خالص، به‌منظور مطالعه عملکرد و فعالیت آنزیم، امکان‌پذیر نیست. علاوه بر این، تحقیق روی سویه‌های کاندیدا آلیکنس بیماری‌زا در ایران در مبحث آنزیم‌های SAP و تولید ناقل‌های نوترکیب از این آنزیم‌ها نشده است؛ به همین دلیل محققان حاضر بر آن شدند تا با بیان مهم‌ترین آنزیم خانواده SAP‌ها از نظر بیماری‌زایی (آنزیم SAP₂) در یک ناقل مناسب و تخلیص پروتئین نوترکیب به یک منع دائمی تولید آنزیم فوق دست یابند تا در مطالعات بعدی بتوان از آن برای تهیه واکسن، کیت‌های تشخیصی، تولید دارو علیه این مخمر و سایر مطالعات در ایران، استفاده نمود. همچنین در این مطالعه برای اولین بار از سیستم

می‌شود [۱۱]. برای مثال تولید بیشتر آنزیم SAP₄ طی شکل بیماری‌زایی هیف بیان می‌شود؛ در حالی که SAP₂ در حضور (Bovine Serum Albumin) BSA از کلونی‌های سفید به دست می‌آید. آنالیز سورترن بلاستینگ (Northern blotting) از خانواده SAP‌های کاندیدا نشان داد که SAP₁ و SAP₃ طی تغییرات شکل ظاهری کلون‌های مات در WHO-1 (Opaque) به سفید در سویه WHO-1 تولید می‌شود در حالی که SAP₂ طی جوانه زدن و تشکیل هیف در این مخمر و در محیط حاوی پروتئین به عنوان منع نیتروژن تولید می‌شود [۱۲]. این پدیده می‌تواند نشان‌دهنده این مسئله باشد که کاندیدا آلیکنس نیازمند پروتئینازهای خاص در هر مرحله از رشد و ایجاد بیماری بوده و همچنین هر آنزیم ویژگی‌های خاص خود را دارد که با بقیه متفاوت است [۱۳]. در یک مطالعه سوش از کاندیدا آلیکنس سوش‌های H12 و ATCC10261 با SAP₁, SAP₂, SAP₃ و SAP₆ مقاوم به کلوریمازوول (Clotrimazole) قدرت بیماری‌زایی بالا و دو سوش مقاوم به P به منظور بررسی توانایی ایجاد عفونت واژنی در مدل موش بزرگ آزمایشگاهی (رت) بررسی شد. نتایج نشان داد توانایی اتصال کاندیدا به پوشش واژن و ایجاد کاندیدیازیس واژنی در واژینیت رت به بیان دو ژن آسپارتیل پروتئیناز SAP₁ و SAP₂ مربوط است. آنالیز ساترن (Dot blot) به روش نقطه‌ای (Southern blotting) با ژن‌های ایجاد ناقصه (Blotting) و سورترن بلات (Northern blotting) از دورگه‌سازی (Hybridization) RNA‌های استخراج شده از مایع واژنی (Probes) موش‌های آلوده شده از هر سوش با پروب‌های اخلاقی نشان داد که در سوش‌های با قدرت بیماری‌زایی بالا، هر دو ژن طی هفت‌هه اول عفونت بیان می‌شود. در مقابل هیچ ژنی طی عفونی کردن رت‌ها به‌وسیله سویه‌های غیربیماری‌زای N بیان نشد. سوش نسبتاً بیماری‌زای P هر دو ژن SAP₁ و SAP₂ را بیان می‌کرد؛ اما سطح mRNA هر دو ژن بایین بود. همچنین سطح mRNA زون SAP₁ زودتر از سطح mRNA زون SAP₂ کاهش می‌یابد. در مورد چسبندگی و اتصال در هیستوپاتولوژی بافت‌های عفونی شده با رنگ‌آمیزی بافتی

تهیه شد. آنتی‌بادی مونوکلونال (Monoclonal) SAP₂ برای انجام وسترن بلاستینگ از شرکت Takara ژاپن تهیه شد.

۲-۲- تکثیر PCR از ژن Sap₂

ژنوم کاندیدا آلبیکنس به عنوان الگو برای تکثیر ژن Sap₂ استفاده شد. با استفاده از آغازگرهایی (Primers) که حاوی تراوفدهای برش‌گر EcoRI و SacII است، کپی‌برداری از ژن Sap₂ کاندیدا آلبیکنس با طول ۱۲۰۰ جفت‌باز انجام شد (جدول ۱). در طراحی آغازگرها برای اطمینان از عدم وجود توالی‌های تکراری یا مکمل نرمافزار Gene Runner استفاده شد. آغازگرها توسط شرکت Bioneer با درجه خلوص (High Purified Salt Free) HPSF (Lyophilized) ساخته شدند. شماره دستیابی ژن مورد مطالعه (National Center Biotechnology Information) NCBI در ID3647354 است.

یوکاریوتی پیکیا پاستوریس (*Pichia pastoris*) به منظور کلون و بیان آنزیم SAP₂ استفاده شد.

۲- مواد و روش‌ها

۱-۱- پلاسمیدها و مواد واکنش

همه پلاسمیدها بعد از انتقال (Transfer) به روش استاندارد، تکثیر و خالص شدند [۱۶]. برای رشد مخمر پیکیای (Yeast extract-Peptone-YPD)، حاوی ۱۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر آنتی‌بیوتیک (Zeocin) (خریداری شده از Invitrogen) استفاده شد. DNA ژنومی کاندیدا آلبیکنس با روش فنل-کلروفرم [۱۷] استخراج شد. آنزیم‌های آندونوکلئاز SacII و EcoRI (تهیه شده از شرکت Takara) هریک با غلاظت ۱۵ واحد در میکرولیتر، BspH1 (Fermentas) ۲۵ واحد در میکرولیتر و لیگاز T₄ DNA (Fermentas) ۵ واحد در میکرولیتر با غلاظت ۵ واحد در میکرولیتر

جدول ۱ توالی آغازگرهای طراحی شده برای تکثیر ژن Sap₂

جایگاه محدود کننده	دما	توالی	—
EcoRI	۵۵	5'- CACGAATTCACTCCAACAACAACCAAAAA-3'	جلویی
SacII	۵۴	5'-CATCCCGCGGAGGTCAAGGTCAAGGCAGAAATACA-3'	برگشتی

داده شد. غلاظت DNA الگو ۱ میکروگرم و غلاظت Mg²⁺ ۳ میکرومولار بود.

نواحی خط کشیده شده جایگاه شناسایی آنزیم EcoRI در آغازگر جلویی (Forward) و SacII در آغازگر برگشتی (Reverse) است.

۳- ۲- کلون PCR درون پلاسمید T/A

به دلیل بروز مشکلات متعدد در فرایند کلونینگ به روش نوترکیبی همولوگ، تصمیم گرفته شد که کلونینگ ابتدا در ناقل T/A انجام شود. به این منظور قطعات ژنی ابتدا به کمک PCR و با زمان ۲۰ دقیقه در مرحله طویل‌سازی نهایی تکثیر شد. محصول PCR در غلاظت ۱۰/۸ نانوگرم در میکرولیتر پس از تخلیص به وسیله DNA لیگاز T₄ (Fermentas)، لیتوانی به

برنامه PCR به صورت زیر استفاده شد: واسرشت‌سازی اولیه (Initial Denaturation) به مدت ۲ دقیقه و ۳۰ ثانیه، واسرشت‌سازی ثانویه به مدت ۳۰ ثانیه هر کدام در ۹۴ درجه سانتی‌گراد، دمای اتصال (Annealing) (آغازگر، ۴۵ درجه سانتی‌گراد و به مدت ۳۰ ثانیه، دمای طویل‌سازی (Extension) ۷۲ درجه سانتی‌گراد و به مدت ۲ دقیقه و طویل‌سازی نهایی برای ۱۰ دقیقه انجام شد. تعداد ۳۳ چرخه به دستگاه

باکتری‌های ترانسفورم شده قادر به رشد در محیط LB حاوی ۱۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر آنتی‌بیوتیک زئوین بود. پس از استخراج از درون باکتری به منظور ترانسفورم در مخمر پیکیا *BspH1*، *Sap2+pGAPZαA* با آنزیم اختصاصی (Fermentas) ۲۵ واحد در هر میکرولیتر) خطی شد. این آنزیم ناقل فوق را در محل پرومتوسور آن که برای انجام نوترکیبی همولوگ ضروری است، برش می‌دهد. برای حساس‌سازی مخمر پیکیا پاستوریس، سویه مخمری درون محیط YPD به مدت یک شبانه روز کشت داده شد و سپس وکتور نوترکیب به روش Litium acetate/ssDNA/PEG به داخل مخمر حساس شده انتقال داده شد [۱۸]. مخمرهای ترانسفورم شده روی پلیت‌های YPD حاوی ۱۰ گرم عصاره مخمر، ۲۰ گرم پیتون (Peptone) و ۲۰ گرم گلوکز در یک لیتر از محیط به همراه ۱۰۰ میکروگرم در میلی لیتر زئوین در ۳۰–۲۸ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴ روز کشت داده شد و کلونی‌ها تشکیل شد.

۵-۲- تأیید انجام نوترکیبی همولوگ

برای تأیید ادغام ژن *Sap2* به درون ژنوم پیکیا پاستوریس، DNA کروموزمی پیکیا پاستوریس به روش fast PCR استخراج [۱۶] و با استفاده از آغازگرهای pGAP و AOX1 که مکمل با مناطق همولوگ با ژنوم پیکیا می‌باشد، PCR انجام و باند ۱۸۰۰ جفت‌بازی مورد انتظار به دست آمد. کلونهایی از مخمر با ترانسفورم ناموفق که ژن *Sap2* موفق به ادغام درون آن‌ها نشده بود، باند ۶۰۰ جفت‌بازی داشتند.

pGAP: ۵'-GTCCCTATTCAATCAATTGAA-3'
AOX1: 5'-GCAAATGGCATTCTGACATCC-3'
ترادف pGAP (پرومتوسور گالاكتوز) هم روی ناقل pGAPZαA و هم روی ژنوم مخمر پیکیا پاستوریس موجود است و محل انجام نوترکیبی همولوگ بین ناقل نوترکیب pGAPZαA به همراه ژن وارد شده *Sap2* است. ترادف AOX1 روی ناقل قرار دارد. بین دو ناحیه ذکر شده محل

ناقل کلونینگ (Fermentas) pTZ57R/T، لیتوانی متصل و پلاسمید T/A-Sap2 بود. پلاسمید حاصل درون باکتری اشرشیاکلی (*Escherichia coli*) ترانسفورم شد. باکتری‌های (Luria Bertani agar) LB آگار حاوی آمپیسیلین (Ampicillin) رشد کرد. ناقل نوترکیب پس از استخراج، تعیین توالی (Sequencing) شد. توالی صحیح ژن *Sap2* توسط تعیین ترادف هر دو رشته (Double-strand sequencing) و با آغازگرهای عمومی (Universal) تأیید شد. هضم آنزیمی با همان آنزیم‌های Colony-PCR *SacII* و *EcoR1* و تعیین توالی همگی تأیید بر اثبات ژن *Sap2* بود.

۴-۲- تاریختی (Transgenic) درون مخمر

پیکیا پاستوریس

ناقل استفاده شده در این تحقیق pGAPZαA (Invitrogen) است. این ناقل دارای ژن مقاومت به آنتی‌بیوتیک زئوین است. این ناقل دارای دم پلی‌هیستیدین و اپی‌توب C-myc بوده که به ترتیب برای تخلیص و تأیید وجود پروتئین ترشحی نوترکیب استفاده می‌شود. به منظور ساب‌کلونینگ قطعه ژنی مورد نظر از ناقل T/A به داخل ناقل بیانی pGAPZαA و با توجه به وجود کدون آغاز در آغازگر فرادست، دو آنزیم برشی محدود‌الاثر در دو طرف منطقه ورود ژن در ناقل T/A انتخاب شد. بدین منظور سازه نوترکیب T/A-Sap2 و نیز ناقل بیانی pGAPZαA به کمک آنزیم‌های محدود‌الاثر *SacII* و *EcoR1* (Takara) واحد در هر میکرولیتر بریده شد. سپس واکنش الحاق با نسبت ۵ به ۱ از غلظت ۵۰ نانوگرم در هر میکرولیتر از pGAPZαA و محصول PCR برابر ۱۰ نانوگرم در هر میکرولیتر با استفاده از آنزیم Lیگاز T4 (Fermentas) در دمای ۱۶ درجه سانتی‌گراد انجام شد. پس از آن محصول واکنش اتصال به سلول‌های باکتریایی مستعد اشرشیاکلی سویه XL1-Blue وارد شد. ناقل نوترکیب *Sap2+pGAPZαA* درون باکتری تکثیر شد.

عصاره مخمر، ۲۰ گرم پیتون و ۲۰ گرم گلوكر در یک لیتر به مدت ۴ شبانه روز در ۳۰ درجه سانتی گراد تحت شرایط هوایی کشت داده شد. بعد از رسوب مخمرها، ۵۰ میلی لیتر محیط کشت به وسیله فیلترهای آمیکون (Amicon filter) با سطح حداقل (Cut off) mw ۱۰۰۰۰ (Cut off) به ۱۰ میلی لیتر تغییض شد. به وسیله NaOH ۶ مولار pH محیط کشت از ۳ pH=۷ به pH=۸/۶ رسانده شد. بعد از دیالیز برای ۱۲ ساعت با بافر سدیم سیترات ۱۰ میلی مولار و pH=۸/۶، ماده تغییض شده به ستون Agarose Nickel His-NTA (Agarose Nickel His-NTA) select منتقل شد. در ستون کروماتوگرافی میل ترکیبی (Ni-select) آلمان (Qiagen) پروتئین های حاوی His-tag با تمایل بالا به آن متصل می شود. ستون در دمای ۴ درجه سانتی گراد و در حالت به هم زدن به مدت ۱/۵ ساعت انکوبه شد تا اتصال پروتئین مورد نظر با یون های نیکل صورت گیرد. در این فرایند باند پروتئینی مورد نظر، به وسیله ایمیدازول (Imidazole) (با غلظت ۴۰۰-۲۵۰ میلی مولار) از ستون خارج شد. در پایان فرایند تخلیص محصول به کمک SDS-PAGE شد. در پایان فرایند تخلیص محصول به کمک ۱۲ درصد و وسترن بلاستینگ تأیید و مقدار محصول به دست آمده با روش برادفورد (Bradford) سنجیده شد.

۲-۸- بررسی فعالیت پروتئولیتیکی آنژیم SAP₂

آنژیم SAP₂ یک پروتئاز بوده و دارای سوبیستراهای متعددی از قبیل کازئین (Casein) و BSA است. در این تحقیق برای بررسی فعال بودن آنژیم تولیدی از سوبیسترا ای BSA استفاده شد. محلول ۲۷۰ میکرو لیتر از BSA ۱ درصد (وزنی/حجمی: W/V) در بافر KCl ۵۰ میلی مولار با pH=۵/۳ تهیه و به آن ۲۲۵ میکرو لیتر (۳۰ میکرو گرم) از محلول حاوی آنژیم تخلیص شده اضافه شد. نمونه کنترل منفی، سوبیسترا ای BSA بدون آنژیم فوق است. بعد از انکویاسیون در ۳۷ درجه سانتی گراد، برای ۱ ساعت فعالیت آنژیمی با افزودن ۷۰۰ میکرو لیتر TCA (Trichloro Acetic acid) متوقف و پروتئین های هضم نشده با سانتریفیوژ (وزنی/حجمی) متناسب شدند.

ورود ژن *Sap₂* است. آغازگرهای طراحی شده فوق درست در ناحیه قبیل و بعد از ژن الحاقی روی ژنوم مخمر قرار داشته و بنابراین در صورت انجام صحیح نوترکیبی همولوگ، محصول PCR باید شامل تراالف ژن وارد شده درون مخمر (*Sap₂*) و تراالفهای مربوط به دو ناحیه AOX1 و pGAP باشد. واکنش PCR به تعداد ۳۰ چرخه در حجم ۲۵ میکرولیتر با استفاده از ۱ میکرو گرم از DNA ژنومی مخمر و غلظت ۱/۷۵ میکرومولار انجام شد.

۶-۲- تأیید بیان پروتئین نوترکیب

بیان SAP₂ در مخمر پیکیا پاستوریس به وسیله SDS-PAGE (Sodium Dodecyl Sulphate-Polyacrylamide Gel Electrophoresis) و وسترن بلاستینگ (Western Blotting) تأیید شد. ۶۰ میکرولیتر از محلول رویی محیط کشت حاوی اسید پروتئیناز کاندیدا آلبیکنس به وسیله SDS-PAGE جدا و پروتئین ها از روی ژل به غشاء نیتروسلولزی ۰/۴۵ میکرومتر با استفاده از سیستم Sigma Minitrans blot شسته شد. سپس غشاها با محلول شستشو [باfer Phosphate Buffered Saline (PBS)] باز شدند. سپس غشاها با محلول کلرید سدیم، کلرید پتاسیم و فسفات دی سدیک به همراه تونین ۲۰ (Tween 20) شسته و درون محلول بلوکه کننده (باfer PBS به همراه سرم آلبومین گاوی) برای ۱ ساعت انکوبه شد. غشاها بریده و با آنتی بادی مونوکلونال Anti-Sap_{2p} موش برای یک ساعت در درجه حرارت اطاق و برای یک شب در ۴ درجه سانتی گراد انکوبه شد. بعد از شستشو با Anti-IgG کونژوگه شده با پراکسیداز انکوبه شد. بعد از آن با H₂O₂ و دی آمینو بنزن (DAB) (Diaminobenzidine: DAB) انکوبه شد تا بانده مشاهده شود.

۷-۲- تخلیص پروتئین SAP₂ نوترکیب با

ستون کروماتوگرافی تمایلی نیکل

یک کلون از مخمر نوترکیب پیکیا پاستوریس ترشح کننده آنژیم SAP₂ در ۵۰ میلی لیتر محیط YPD حاوی ۱۰ گرم

۲-۳- نتایج کلونینگ و ساب کلونینگ

کلونینگ ابتدا در ناقل T/A انجام شد. محصول درج ژن در ناقل T/A را، به داخل باکتری اشرشیاکلی سویه XL1 Colony-PCR ترانسفورم شد که در تمام کلونی هایی که توسط کنترل شد، قطعه مورد نظر وجود داشت. برای تأیید بیشتر از یکی از کلونی ها، پلاسمید استخراج شد. پلاسمید نوترکیب با دو آنزیم *SacII* و *EcoR1* که برای کلونینگ استفاده شده بود، هضم شد. خروج قطعه با طول حدود ۱۲۰۰ جفت باز نشان دهنده کلون شدن قطعه در ناقل است. سپس محصول هضم با *EcoR1* و *SacII* بعد از تخلیص از ژل به داخل pGAPZαA که با *EcoR1* و *SacII* هضم شده بود، کلون شد. تعیین توالی، سازه نوترکیب را تأیید کرد.

پس از ترانسفورم ناقل درون مخمر، تنها کلونی های مخمری مقاوم به زئوسین روی محیط YPD رشد نمود. استخراج DNA ژنومی مخمر و انجام PCR با آغازگرهای AOX1 از روی DNA ژنومی پس از قرارگیری درون پلاسمید درون آن نشان دهنده باند ۱۸۰۰ جفت بازی حاصل از نوترکیبی همولوگ است. کلونی هایی از مخمر با ترانسفورم ناموفق که ژن *Sap2* داخل آن نشده، باند ۶۰۰ جفت بازی داشتند (شکل ۲).

شکل ۲ از روی PCR DNA ژنومی مخمر با استفاده از آغازگرهای AOX1 (M) DNA نشانگر اندازه ۱۰۰۰-۱۰۰۰۰ جفت بازی (۵ میکروگرم در میکرولیتر)، (۱) باند ۶۰۰ جفت بازی مربوط به کنترل منفی (ژنوم مخمر بدون ژن داخل شده)، (۲) باند ۱۸۰۰ جفت بازی مربوط به ژنوم مخمر همراه با ترانسفورم موفق (ژن داخل شده)، مشاهده باند ۱۸۰۰ جفت بازی تأیید ترانسفورم ژن *Sap2* درون ژنوم مخمر پیکیا پاستوریس است (۱۲۰۰ جفت باز مربوط به ژن *Sap2* و ۶۰۰ جفت باز مربوط به نواحی همولوگ روی ژنوم مخمر).

در دور در دقیقه برای ۵ دقیقه رسوب داده شد. آنزیم SAP₂ باعث تجزیه پروتئین BSA می شود. پروتولیز با کمک افزایش جذب محلول رویی (Optical Density) (OD) ۲۸۰ نانومتر اندازه گیری شد. یک واحد فعالیت آنزیم SAP به این صورت تعریف می شود: مقداری از آنزیم که نیاز است تا OD نمونه را ۰/۱ برای ۱ ساعت افزایش دهد [۱۹].

۳- نتایج

۱-۳- PCR - نتایج

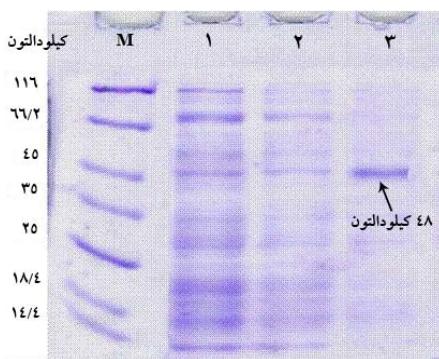
محصول PCR روی ژل آگارز ۱ درصد الکتروفورز و باند اختصاصی حدود ۱۲۰۰ جفت باز مشاهده شد (شکل ۱). قطعه مربوط نظر از لحاظ اندازه با توالی ژن در NCBI هم خوانی دارد. محصول PCR مربوط به سویه ایزوله شده پس از تکثیر و مشاهده روی ژل آگارز، با استفاده از کیت استخراج از ژل، تخلیص شده و برای تعیین توالی به شرکت microgen کره جنوبی ارسال شد.

شکل ۱ محصول PCR ژن *Sap2* بر روی ژل آگارز ۱ درصد: (M) DNA نشانگر اندازه ۱۰۰۰-۱۰۰۰۰ جفت بازی (۵ میکروگرم در میکرولیتر)، (۱) باند مربوط به ژن *Sap2* با اندازه ۱۲۰۰ جفت باز

نتیجه تعیین توالی دو طرفه ژن کلون شده، هیچ گونه جهشی را در جایگاه فعالیت (Active site) و اتصال (Binding site) و بقیه قسمت های ژن نشان نداد.

فیلترهای آمیکون به ۱۰ میلی لیتر تغليظ یافت و در نهایت پروتئین نوترکیب SAP₂ توسط ستون تخلیص جدا شد. تعیین مقدار پروتئین، با آزمون برادفورد توسط اسپکتروفوتومتر در OD ۲۸۰ نانومتر نشان داد که غلظت پروتئین به دست آمده برابر با 75 ± 0.1 میلی گرم در یک لیتر است (شکل ۴).

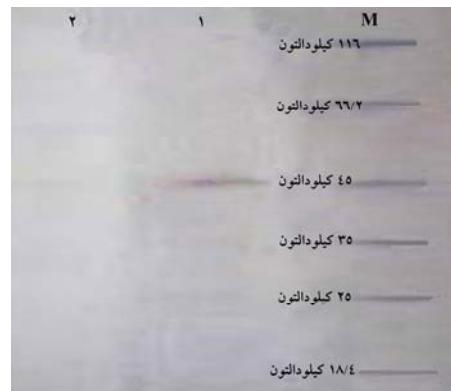
شکل ۴ تخلیص پروتئین₂ روی ژل SDS-PAGE ۱۲ درصد، رنگ‌آمیزی شده با کوماسی بربیلانت بلو؛ (M) نشانگر پروتئینی ۱۴/۴، ۱۸/۴، ۴۵، ۳۵، ۲۵، ۶۶/۲ و ۱۱۶ کیلو Dalton، (۱) خروجی ستون تخلیص با ایمیدازول ۵۰ میلی مولار، (۲) خروجی ستون تخلیص با ایمیدازول ۱۰۰ میلی مولار، (۳) خروجی ستون تخلیص با ایمیدازول ۲۵۰ میلی مولار.

۵-۳- اندازه‌گیری فعالیت آنزیم SAP₂ نوترکیب

برای اطمینان از فعال بودن آنزیم و مشخص کردن این که آنزیم تخلیص شده ساختار خود را طی تخلیص از دست نداده است، فعالیت آنزیم در لوله آزمایش اندازه‌گیری شد. مقدار تجزیه شدن سوبسترای BSA توسط SAP₂ با اسپکتروفوتومتر در OD ۲۸۰ نانومتر بررسی شد. در لوله آزمایش که حاوی سوبسترا و آنزیم SAP₂ است، این آنزیم باعث تجزیه پروتئین‌های BSA شد و پیتیدهای کوچک حاصل شد. در لوله کنترل، تنها سوبسترای BSA بوده و آنزیم وجود ندارد. بنابراین با افزودن TCA به نمونه‌ها، سوبسترا و آنزیم رسوب و تنها پیتیدهای کوچک حاصل از پروتئولیز با اسپکتروفوتومتر قابل بررسی هستند. بر مبنای آن که یک واحد فعالیت آنزیم SAP مقداری از آنزیم که نیاز است تا OD نمونه را به میزان

۳-۳- بیان ژن Sap₂

برای تأیید محصول پروتئینی SAP₂ از روش وسترن بلاستینگ توسط آنتی‌بادی مونوکلونال بر ضد SAP₂ استفاده شد. در این آزمایش چون برای ظهور باندها از آنتی‌بادی مونوکلونال ضد SAP (Takara) (متصل شده به یک آنزیم استفاده شد، میان‌کنش اختصاصی آنتی‌بادی، حضور پروتئین مورد نظر را تأیید کرد (شکل ۳).

شکل ۳ وسترن بلاستینگ با آنتی‌بادی مونوکلونال علیه SAP₂؛ (M) نشانگر پروتئینی ۱۴/۴، ۱۸/۴، ۴۵، ۳۵، ۲۵، ۶۶/۲ و ۱۱۶ کیلو Dalton (Fermentase#RD 0431). (۱) عصاره محیطی پیکیا پاستوریس حاوی سازه که باند ۴۸ کیلو Dalton دارد. (۲) عصاره محیطی پیکیا بدون سازه (کنترل منفی)

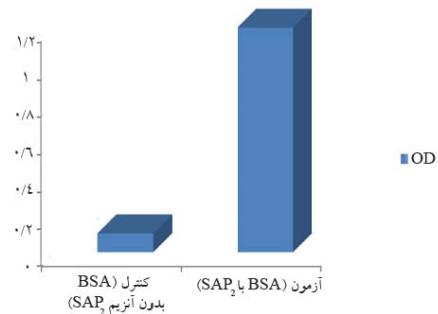
۴-۳- تخلیص پروتئین SAP₂

پس از اطمینان از وارد شدن پلاسمید داخل ژنوم مخمر و مشاهده باند پروتئینی روی SDS-PAGE، کلونی که حاوی SAP₂ در ژنوم آن بود رشد داده شد و پروتئین SAP₂ تخلیص شد. به انتهای کربوکسیل پروتئین SAP₂، IMAC (Immobilized Metal ion Affinity Chromatography) اسید آمینه هیستیدین اضافه شده که برای تخلیص به روش (با استفاده از ستون Ni-NTA) استفاده شد. مقدار ۵۰ میلی لیتر از محیط کشت YPD با یک کلون از مخمر نوترکیب پیکیای SAP₂ به مدت ۴ شبانه روز کشت داده شد. بعد از رسوب مخمرها، ۵۰ میلی لیتر محیط کشت توسط

کاندیدا آلیکنس نیازمند آنزیم‌های SAP در ایجاد کاندیدیازیس است. وجود این آنزیم‌ها با مراحل مختلف نفوذ به بافت میزان و در نتیجه بیماری‌زایی ثابت شده است. بنابراین این آنزیم‌ها می‌توانند هدف خوبی برای توسعه دارویی این مخمر باشند [۲۰]. در این مطالعه برای اولین بار کلونینگ، بیان و تخلیص ژن کدکننده SAP₂ کاندیدا آلیکنس در سیستم یوکاریوتی پیکیا پاستوریس انجام گرفت. این بررسی به منظور فراهم آوردن زمینه مطالعات آنزیمی، مهندسی پروتئین و اینمونولوژیکی از مهم‌ترین فاکتور بیماری‌زایی کاندیدا آلیکنس (SAP₂) انجام شد. با وجود مزیت‌های زیاد سیستم بیانی اشرشیاکلی، اما به دلیل عدم توانایی در انجام اصلاحات پس از نسخه‌برداری نظری حذف ایترون‌ها و تغییرات پس از ترجمه این سیستم برای تولید پروتئین‌های یوکاریوتی مثل پروتئین SAP₂ مناسب نیست. از طرفی بیان پروتئین‌های نوترکیب در سلول پستانداران نیز بسیار پرهزینه بوده و نیازمند تجهیزات کشت سلولی است.

بیان نمودن در مخمر متیلوتروف (Methylotroph) پیکیا پاستوریس علاوه بر دارا بودن مزایای سیستم باکتریایی مانند داشتن محیط کشت ارزان و فاقد سرم، سهولت در افزایش مقیاس تولید و القای کترل شده، مزایای سیستم‌های یوکاریوتی شامل سطح بیان بالا، اصلاحات پس از نسخه‌برداری و ترجمه را نیز دارا است که این سیستم را برای تولید بهینه پروتئین‌های یوکاریوتی منحصر به فرد می‌سازد [۲۱]. در تحقیق حاضر برای اولین بار از ناقل مخمری pGAPZαA شاتل ناقل طراحی شده برای مخمر پیکیا پاستوریس) برای تولید SAP₂ استفاده شده است. این ناقل حاوی ناحیه کدکننده علامت ترشحی آلفا برای خارج‌سازی پروتئین بیان شده در مخمر است. استفاده از این علامت ترشحی [آلفا فاکتور مشتق شده از ساکارومایسین سرویزیه (*Saccharomyces cerevisiae*)] درون ناقل مخمری pGAPZαA، پروتئین نوترکیب را قادر می‌سازد تا در مسیری از ترشح هدایت شود که در آن تشکیل باندهای دی‌سولفیدی و گلیکوزیلاسیون می‌تواند قبل از ترشح پروتئین نوترکیب به

۱۰ افزایش دهد، مقدار فعالیت آنزیم نوترکیب حاصل، ۳ واحد به ازای ۱ میکرولیتر (۰/۰۷۵ میکروگرم) آنزیم است (نمودار ۱). نتایج نشان داد که آنزیم در مقایسه با گروه کترول فعالیت بالایی دارد. قابل ذکر است که فعالیت آنزیم خالص ۱۱ برابر نمونه کترول منفی است که این نشان دهنده فعالیت بالای آنزیم تخلیص شده از سیستم یوکاریوتی است.

نمودار ۱ بررسی فعالیت پروتولوژیکی SAP₂ با منحنی Excel؛ ستون (۱) نمونه کترول منفی حاوی سوپرسترا بدون آنزیم است. ستون (۲) محلول حاوی ۲۲۵ میکروگرم آنزیم تخلیص شده که باعث پروتولیز BSA می‌شود. مقدار فعالیت آنزیم نوترکیب حاصل، ۳ واحد به ازای ۱ میکرولیتر (۰/۰۷۵ میکروگرم) آنزیم است.

۴- بحث

بیماری‌زایی فرصت‌طلب کاندیدا آلیکنس آنزیم SAP تولید می‌کند که این مخمر را قادر به استفاده از پروتئین‌های محیط به عنوان منبعی از نیتروژن می‌نماید و باعث رشد مخمر و بیماری‌زایی آن می‌شود [۱۲]. سوپرستراهای زیست‌شناسی آنزیم‌های SAP فراوان بوده و شامل سرم آلبومین انسان (Lactoferrin)، کراتین، کلاژن، لاکتوفرین (Lactoferrin) و ایمنوگلوبولین‌های ترشحی (IgA) که در حالت طبیعی به پروتئازهای باکتری مقاوم است) است. این آنزیم‌ها توسط قارچ برای تجزیه بافت‌های خارجی، جلوگیری از سیستم دفاعی می‌بینان و برای به دست آوردن آمینواسیدهایی که برای متابولیسم مخمر نیاز است به کار می‌روند. در تحقیقات قبلی ثابت شده که

پلی‌هیستیدینی ادغام شده با پروتئین نوترکیب در اتصال به رزین‌های ستون است. در نهایت غلظت بالای ایمیدازول در بافر رقیق‌سازی، جدا شدن پروتئین نوترکیب را باعث می‌شود. ژل الکتروفورز از پروتئین خالص شده باند مورد انتظار در حدود ۴۸ دالتون را نشان داد. قوی بودن این باند تنها می‌تواند حکایت از اتصال محکم آن‌ها در مرحله تزریق نمونه به ستون داشته باشد و این امر مستلزم حضور برچسب پلی‌هیستیدینی (6XHis) است. برچسب هیستیدینی به‌منظور سهولت در تخلیص پروتئین است. این برچسب امکان تخلیص پروتئین اتصالی (Fusion protein) را به‌وسیله ستون IMAC فراهم می‌آورد [۲۴]. براساس نوع پروتئین، برچسب هیستیدینی به انتهای آمینی یا کربوکسیلی متصل می‌شود. قرار دادن برچسب در یک انتهای ممکن است باعث پوشیده شدن آن در اثر تاخوردن پروتئین شود. در چنین مواردی برچسب را به انتهای دیگر پروتئین متصل می‌کنند. براساس مطالعات قبلی، متصل کردن برچسب هیستیدینی به انتهای کربوکسیل پروتئین₂ در باکتری اشرشیاکلی تخلیص آن به روش واسرشه را امکان‌پذیر می‌کند [۲۵]. نکته قابل ذکر آن است که استفاده از ستون IMAC منجر به خلوص ۱۰۰ درصد پروتئین نمی‌شود؛ زیرا سلول‌پروتئین‌های غنی از هیستیدین دارد که به‌طور غیراختصاصی به ستون متصل می‌شوند. این مسئله در سیستم‌های یوکاریوتی شدیدتر است؛ چرا که یوکاریوت‌ها پروتئین‌های غنی از هیستیدین بیشتری دارند. به همین علت در سلول‌های یوکاریوتی برای کاستن از پروتئین‌های غیراختصاصی، شرایط اتصال به ستون و شستشو با افزایش (Detergents) غلظت NaCl تا ۲ مولار و افزودن دترجنت‌ها (SAP₂) مانند تؤین ۲۰ سخت‌تر می‌شود [۲۶]. در مطالعه حاضر نیز تخلیص پروتئین اتصالی SAP₂ با مشکل پروتئین‌های غیراختصاصی مواجه بود که با تغییر شرایط تخلیص تا حدی از این مشکل کاسته شد. پروتئین متصل شده به ستون IMAC از طریق کاهش pH یا افزایش غلظت ایمیدازول خارج می‌شود. از آنجایی که تأثیر تغییرات pH روی ساختار پروتئین SAP₂

داخل محیط کشت صورت پذیرد. این ناقل همچنین دارای نواحی همولوگ با ژنوم مخمر بوده که آن را قادر به انجام نوترکیبی همولوگ می‌نماید. ناقل مخمری pGAPZαA ژن مقاومت به آنتی‌بیوتیک زئوسمین و نشانگر (Marker) مخمری هیستیدین را نیز دارد که به آن اجازه رشد در محیط مخمری بدون هیستیدین را می‌دهد [۲۲]. در آزمایش‌های کلون کردن با هدف بیان ژن نوترکیب، به علت آن‌که بازده ترانسفورماتیون محصول الحق به سویه بیانی، پایین است (به‌ویژه در حالتی که پروتئین نوترکیب بیان شده، دارای اثر سمی بر سلول باشد) توصیه می‌شود که محصول الحق ابتدا به سویه‌ای که پلاسمید بیانی نوترکیب در آن نمی‌تواند بیان شود، انتقال داده شود [۲۳]. در این تحقیق نیز، به دلیل بروز مشکلات متعدد در فرایند کلونینگ به روش نوترکیبی همولوگ، تصمیم گرفته شد که کلونینگ ابتدا در ناقل T/A به‌منظور کسب غلظت بالایی از پلاسمید نوترکیب و افزایش احتمال کسب آن در تراویخت Sap₂ به‌منظور استفاده در فرایند A/T کلونینگ، با استفاده از آنزیم Taq پلیمراز انجام شد. این کار با هدف اضافه شدن نوکلئوتید آدنین به انتهای ۳' ممحولات PCR الزامی بود. آنزیم Taq پلیمراز با اتکا بر خصوصیت دنوکسی نوکلئوتیدی ترانسفرازی خود و به صورت مستقل مبادرت به این کار می‌کند و استفاده از Pfu پلیمراز که فاقد این خصوصیت بود امکان‌پذیر نبود.

تعیین توالی ژن Sap₂ به صورت دو طرفه، به‌طور کامل انجام گرفت. دو توالی به‌دست آمده به‌طور مجازی در نرم افزار GenRunner ترجمه و مقایسه شدند. نتیجه تعیین توالی دو طرفه ژن کلون شده، هیچ‌گونه جهشی را در جایگاه فعالیت و اتصال و بقیه قسمت‌های ژن نشان نداد.

در مرحله تخلیص استفاده از ستون نیکل-سفارز (Nickel sepharose)، علاوه بر نقش کلیدی در خالص‌سازی پروتئین هدف، امکان حذف پروتئین‌های موجود در محلول رویی سلولی را نیز فراهم آورد. عامل جدا کننده پروتئین‌های نوترکیب از رزین، رقابت مولکول‌های ایمیدازول با جایگاه

بتوان از آن برای تهیه واکسن، کیت‌های تشخیصی و سایر مطالعات بهره برد. همچنین در سال‌های اخیر، به علت استفاده زیاد از داروهای ضدقارچی در کشور، مقاومت دارویی به خصوص در مورد داروهای آزوی (Azol) (بسیار نگران‌کننده) شده است. در این راستا تحقیق حاضر می‌تواند به عنوان منبعی برای به دست آوردن داروی اختصاصی و هدف‌الیه عامل بیماری‌زای SAP₂ باشد. مطالعات انجام شده نیز بیانگر آن است که در مخمر بیماری‌زای کاندیدا آلبیکنس خانواده پروتئینی SAP در حد بالایی حفظ شده است و می‌تواند به عنوان کاندیداهای مهمی برای ساخت واکسن مطرح شوند [۲۸]. بعلاوه در مطالعات آینده می‌توان با داشتن چنین سیستم بیانی بالا از تولید پروتئین حاضر، در جهت شناخت خواص ایمنولوژیکی، فیزیولوژیکی، داشتن نقش در پاتوزنیستی، فرایندهای سلولی و بررسی خاصیت چسبندگی به عوامل سرمی نظیر لاکتوفرین، فیرینوژن، کلاژن و ... بهره برد.

۵- تشكر و قدردانی

بدین وسیله از دانشگاه تربیت مدرس، حمایت‌کننده این پژوهه، تشكر و قدردانی می‌نماییم.

مشخص نبود، از روش دوم که مبنی بر افزایش غلظت ایمیدازول بود، استفاده شد.

نمونه خارج شده از ستون در واکنش با آنتی‌بادی مونوکلونال علیه SAP₂، باند قوی در وسترن بلاستینگ نشان داد. این پروتئاز نوترکیب قادر به هضم پروتئین BSA در شرایط لوله آزمایش بود. همچنین میزان پروتئین SAP تولید شده در سیستم بیانی پیکیا در این تحقیق حدود هشت برابر بیشتر در مقایسه با سیستم بیانی اشرشیاکلی [۲۷] تولید را نشان داد. با توجه به نکات ذکر شده، استفاده از مخمر پیکیا پاستوریس یک سیستم بیان مناسب برای نشان دادن نقش پروتئین SAP₂ در ایجاد بیماری در صورت وجود نداشتن دیگر عوامل مستعد کننده است. در بررسی حاضر یک سیستم بیانی تولید دائم پروتئین فعال SAP₂ در مقادیر بالابه دست آمد که برای مطالعه بیماری‌زایی در مدل‌های حیوانی مناسب است. این آنزیم تولید شده در پیکیا پاستوریس خود فعال بوده و قادر به هیدرولیز BSA است که مثالی از انواع پروتئین‌های میزبان به عنوان منع نیتروژن است. انتظار می‌رود با افزایش هر چه بیشتر مطالعه در زمینه بررسی اثر پروتئین SAP₂ بر بیماری‌زایی کاندیدا آلبیکنس، اطلاعات هر چه مفیدتری در زمینه درک چهره واقعی فعالیت این عامل بیماری‌زا به دست آید تا در آینده

۶- منابع

- [1] Anassie EJ, MacGinnid MR, Pfaller MA. Candida virulence factors. In: Anassie EJ, MacGinnid MR, Pfaller MA. Clinical Mycology. Churchill Livingstone Elsivier UK, New York, 2003; p: 203-24.
- [2] De Melo AC, Dornelas-Ribeiro M, De Souza EP, Macrae A, Fracalanzza SE, Vermelho AB. Peptidase profiles from non-albicans Candida spp. isolated from the blood of a patient with chronic myeloid leukemia and another with
- [3] Smolenski G, Sullivan PA, Cutfield SM, Cutfield JF. Analysis of secreted aspartic proteinases from Candida albicans: purification and characterization of individual Sap1, Sap2 and Sap3 isoenzymes. Microbiol 1997; 143(Pt 2): 349-56.
- [4] Dabas N, Morschhäuser J. A transcription factor regulatory cascade controls secreted

- aspartic protease expression in *Candida albicans*. Mol Microbiol 2008; 69(3): 586-602.
- [5] Kalkanci A, Bozdayi G, Biri A, Kustimur S. Distribution of secreted aspartyl proteinases using a polymerase chain reaction assay with SAP specific primers in *Candida albicans* isolates. Folia Microbiol (Praha) 2005; 50(5): 409-13.
- [6] Naglik JR, Moyes D, Makwana J, Kanzaria P, Tsichlaki E, Weindl G, Tappuni AR, Rodgers CA, Woodman AJ, Challacombe SJ, Schaller M, Hube B. Quantitative expression of the *Candida albicans* secreted aspartyl proteinase gene family in human oral and vaginal candidiasis. Microbiol 2008; 154(Pt 11): 3266-80.
- [7] Ray TL, Payne CD. Scanning electron microscopy of epidermal adherence and cavitation in murine candidiasis: a role for *Candida* acid proteinase. Infect Immun 1988; 56(8): 1942-9.
- [8] Taylor BN, Hannemann H, Sehnal M, Biesecker A, Schweizer A, Röllinghoff M, Schröppel K. Induction of SAP7 correlates with virulence in an intravenous infection model of candidiasis but not in a vaginal infection model in mice. Infect Immun 2005; 73(10): 7061-3.
- [9] Monod M, Togni G, Hube B, Sanglard D. Multiplicity of genes encoding secreted aspartic proteinases in *Candida* species. Mol. Microbiol 2004; 13(2): 357-68.
- [10] Chen KW, Lo HJ, Lin YH, Li SY. Comparison of four molecular typing methods to assess genetic relatedness of *Candida albicans* clinical isolates in Taiwan. J Med Microbiol 2005; 54(Pt 3): 249-58.
- [11] Flahaut M, Sanglard D, Monod M, Bille J, Rossier M. Rapid detection of *Candida albicans* in clinical samples by DNA amplification of common regions from *C. albicans*-secreted aspartic proteinase genes. J Clin Microbiol 1998; 36(2): 395-401.
- [12] White TC, Agabian N. *Candida albicans* secreted aspartyl proteinases: isoenzyme pattern is determined by cell type, and levels are determined by environmental factors. J Bacteriol 1995; 177(18): 5215-21.
- [13] Morrow B, Srikantha T, Soll DR. Transcription of the gene for a pepsinogen, PEP1, is regulated by white-opaque switching in *Candida albicans*. Mol Cell Biol 2006; 12(7): 2997-3005.
- [14] De Bernardis F, Cassone A, Sturtevant J, Calderone R. Expression of *Candida albicans* SAP1 and SAP2 in experimental vaginitis. Infect Immun 1995; 63(5): 1887-92.
- [15] Borelli C, Ruge E, Schaller M, Monod M, Korting HC, Huber R, Maskos K. The crystal structure of the secreted aspartic proteinase 3 from *Candida albicans* and its complex with pepstatin A. Proteins 2007; 68(3): 738-48.
- [16] Sambrook J, Russell D. Molecular cloning. 3rd ed, CSHL Press, New York, 2001;1145-7.
- [17] Simpson R, Adams P, Golemis E. Basic Methods in Protein Purification and Analysis. Cold Spring Harbor Laboratory Press, New York, 2008; 400-5.
- [18] Cereghino GP, Cregg JM. Applications of yeast in biotechnology: protein production and

- genetic analysis. *Curr Opin Biotechnol* 1999; 10(5): 422-7.
- [19] Dubois N, Colina AR, Aumont F, Belhumeur P, de Repentigny L. Overexpression of *Candida albicans* secretory aspartyl proteinase 2 and its expression in *Saccharomyces cerevisiae* do not augment virulence in mice. *Microbiol* 1998; 144(Pt 8): 2299-310.
- [20] Cutler JE. Putative virulence factors of *Candida albicans*. *Annu Rev Microbiol* 1991; 45:187-218.
- [21] Romans A, Scorer A, Clare J. Foreign gene expression in yeast. a review. *Yeast* 1992; 8: 423-88.
- [22] Invitrogen. Pichia expression vectors for constitutive expression and purification of recombinant proteins. <http://www.invitrogen.com/site> 2008; Cat. V200 20 and V205 20, 11th edition.
- [23] Saeedinia A, Shamsara M, Bahrami A, Zeinoddini M Naseeri-Khalili M, Mohammadi R, Malek Sabet N, Sami Hosseinali. Heterologous Expression of Human Granulocyte-Colony Stimulating Factor in *Pichia pastoris*. *Biotechnol* 2008; 7(3): 569-573.
- [24] Lee S, Choi J, Kwon S. Cloning, expression, and characterization of a family B-type DNA polymerase from the hyperthermophilic Crenarchaeon *sulfophobococcus zilligii*. *Enzyme and Microb Technol* 2006; 38: 821-83.
- [25] Jochen D, Udo R. high-level expression and purification of 6xHis-tagged proteins. *Molecular diagno infect diseases*. 2^{ed} Ed., Humana Press, Clifton, Newjersey, 2004; p: 179-90.
- [26] Kurtzman D. Method for producing proteins in transformed *Pichia*. <http://www.Patentstrom.us/patents/6258559;us> patent issued july10 2001.
- [27] Staib P, Lermann U, Blass-Warmuth J, Degel B, Würzner R, Monod M, Schirmeister T, Morschhäuser J. Tetracycline-inducible expression of individual secreted aspartic proteases in *Candida albicans* allows isoenzyme-specific inhibitor screening. *Antimicrob Agents Chemother* 2008; 52(1): 146-56.
- [28] Vilanova M, Teixeira L, Caramalho I, Torrado E, Marques A, Madureira P, Ribeiro A, Ferreira P, Gama M, Demengeot J. Protection against systemic candidiasis in mice immunized with secreted aspartic proteinase 2. *Immunol* 2004; 111(3): 334-42.